

LA. (III) 17, 12. जीवितार्थ Spr. (II) 5184. स्वातन्त्र्यशरीरस्य 7169. ब्राह्मण
KATHAS. 4, 119, 24, 160. स्वप्रात्कर्त्तिपि पूत्रे प्रबुद्धोऽप्य इव स्थिते RÁGA-TAR. 4, 319. प्राप्तमपि शिष्यं मेने नपतिहारितामिव 584. °चित् verloren so v. a. hīn 5, 367. कर्पूरपरीपतिं मैरेपमिव हारितम् 368. — e) geraubt so v. a. um sein Ansehen gebracht, übertragen, verdunkelt: कुचकल-शरूचा दास्यष्टि: Git. 12, 15. — f) der Etwas (acc.) eingebüsst, verloren hat: घूतेन कलत्राणि KÁM. NITIS. 14, 49. — 7) हारितवत् = हारित f): राज्यम् MBH. 4, 2197.

— desid. जिक्षीषति Schol. zu P. 1, 2, 9, 7, 4, 62. 1) wegnehmen wollen, Verlangen tragen nach: स्फातिम् AV. 2, 25, 3. मानसम् 5, 29, 15. तथा हि सर्वमादाय राज्यमस्य जिक्षीषति MBH. 1, 7480. 3, 15680. 5, 19, 8, 3461. पदत्तको ज्यैव न मां जिक्षीषति R. 2, 20, 48. KATHAS. 4, 72. BHĀG. P. 10, 72, 25. med. MBH. 12, 5395. — 2) कालम् Zeit gewinnen wollen MBH. 12, 5015. — Vgl. जिक्षीर्णा fgg.

— intens. जर्दरीति, जर्दिल्लरीति, जरीकूर्ति, जर्कूर्ति, जरिकूर्ति, जरीकूर्ति P. 7, 4, 92, Schol.

— अति halten über; hinüberreichen, — geben über (acc.); hinausreichen, —, überstehen lassen: प्रस्त्रमुपर्युपर्यगमित्वकृति CAT. Br. 3, 4, 8, 22, 5, 1, 2, 17. अतिकृत्य पूर्वे उत्तमे श्रूपदधाति 8, 7, 2, 5, 4, 1, 1, 2, 21. पत्तिरू-शीनमतिकृते TS. 2, 6, 8, 4. नात्ममङ्गारमतिकृत 6, 3, 9, 5. अङ्गुलं स-मिधा अतिकृत्य CAT. Br. 2, 2. Ça. 17, 16, 1. fgg. आसन्दीम् LÁT. 3, 12, 1. राजा येनातिकृतः स्पात् der Weg, auf welchem man den Soma gebracht hat, 5, 9, 4. अतिकृत (Gegens. लुप्त) hinzugefügt: व्यञ्जन Ind. St. 1, 47, 23.

— प्रत्यति s. u. प्रत्यभि.

— व्यति med. VOP. 23, 55 (व्यतीकरो). gegenseitig versetzen: व्यतिकृ-स्म् absol. CAT. Br. 8, 4, 4, 3, 9, 2, 1, 7. KATHAS. Ça. 5, 5, 17. LÁT. 3, 6, 24. अभिविद्युषजितौ 4, 6, 13. 10, 20, 16. GOBH. 1, 3, 6, 4, 7, 25. — partic. °कृत am Ende eines comp. ohne — seiend, — los: शून्यं प्रियव्यतिकृतं द-द्युस्त्रिलोकम् BHĀG. P. 10, 16, 20. — Vgl. व्यतिकरा.

— अधि 1) hinbewegen über: समिधं सुचं चायथि गार्कृपत्यं द्वेषा ऐव. Ça. 2, 3, 15. — 2) bringen, verschaffen: किं ते कामा: — अधिजङ्गुर्मुदं राजा: BHĀG. P. 1, 12, 6.

— अनु 1) der Reihe nach vorsetzen (Speisen) HABIV. 8440 (उपजङ्गु): die neuere Ausg., mit der पैरेश्वरोन्नया zu lesen ist). — 2) nachahmen: वपुरनुहरति तव Git. 8, 4. अन्येन क्रियमाणं पृथ्यश्यत्यनुहरति तत् KATHAS. 46, 75. अविलासलक्ष्मीम् PRAB. 40, 12. gleichen, ähnlich sein; mit acc. PRAB. 48, 5, v. l. SAVYADARÇANAS. 12, 2. 64, 7, 71, 8. अनुहरति लेको भवान्तद्वृपसंपदम् so v. a. erreichen KATHAS. 101, 71. mit gen. der Person gleichen 229. med. nachschlagen, nach eines Andern Art einschlagen: पैतृकमश्च अनुहरते मातृकं गावः P. 1, 3, 21, VĀRT. 8, Schol. (vgl. Sās. zu RV. 1, 49, 1). VOP. 23, 7. — Vgl. अनुहरा fgg.

— अपि 1) wegbringen, wegreißen, wegschaffen, abnehmen: तं रणात् MBH. 3, 719. 7, 1787 nach der Lesart der ed. Bomb. अश्वापृत्वेति तत्त्वं वेगेन विद्युत् KATHAS. 18, 93. तत्त्वाद्विरापृत्वेति: पट: P. 5, 2, 70. पाणे क-एषात् KATHAS. 104, 143. वृत्तान्मधु MBH. 12, 286. आत्मनो भारम् 14, 381. वायीपृत्वेतत्पलाम् R. GOBH. 2, 125, 15. VARĀH. Br. S. 12, 4. KATHAS. 12, 112. einen Dorn SUÇA. 4, 100, 17. wegwenden: वरनम् KUMĀRAS. 7, 95. गात्राणि Spr. (II) 3869. — 2) entwenden, gewaltsam oder unrechtmäßig-

ger Weise sich zueignen, entführen, rauben TBr. 1, 4, 3, 5. AIT. Br. 7, 4. CAT. Br. 3, 6, 2, 14, 19, 24. 4, 5, 10, 1. 11, 6, 2, 11 = 14, 6, 9, 28. ein Weib ऐव. GRBJ. 1, 6, 7. KHAÑD. UP. 6, 16, 1. M. 11, 88. 250. 12, 60. 68. JĀGN. 2, 66. 126. N. 9, 19. MBH. 3, 15652. 15683. 4, 981. 13, 3606. R. 3, 62, 15. 5, 24, 21. 36, 36. SPR. (II) 2935. VIKR. 11, 15. VARĀH. Br. S. 93, 15. KATHAS. 17, 25. 26, 178. 35, 85. 42, 18. 44, 159. 63, 77. 121, 112. RÁGA-TAR. 1, 199. 299. 2, 103. MĀRK. P. 18, 15. 31, 106. BHĀG. P. 4, 17, 4, 5, 14, 3. 26, 26, 8, 9, 10, 22. Sās. zu RV. 4, 6, 5. PRAB. 113, 11. PĀNĀT. 73, 24, 97. 23, 132, 19. HIT. ed. JOHNS. 1832. VET. in LA. (III) 14, 18. H. 383. सो-मापहृत् dem Soma entwendet worden ist CAT. Br. 4, 5, 10, 6. — 3) abreissen, ablösen, abtrennen, abschissen: धन्ति तुरेण रथात् MBH. 14, 2329. शिरः कायात् 3, 11520. 15730. 7, 743. 14, 2497. RÁGA-TAR. 5, 331. RAGH. 13, 52. BHĀG. P. 8, 11, 18. fällen RAGH. ed. CALC. 11, 30 (v. l. अपातपत्). — 4) fortreissen so v. a. in seine Gewalt bekommen, überwältigen, ganz in Besitz nehmen, von allem Andern abwenden: निरपापहृता MBH. 3, 2339. R. 1, 46, 16 (47, 15 GORB.). कर्मणा मनसा वाचा पद्मीकृपां निषेवते । तेवापहृत्येनम् SPR. (II) 1560. वित्त्वा पहृत्येनम् MBH. 14, 1711. तद्दु-पापहृतेण KATHAS. 33, 13. मनः R. 3, 49, 10. MĀRK. P. 20, 21. मानसम् KATHAS. 22, 93. चेतः DHŪRTAS. 69, 10. द्वृह्यम् BHĀG. P. 5, 14, 28. गोवि-द्यापहृतात्मन् 10, 29, 8. न प्रियतमा यत्मानमपाहृत् RAGH. 9, 7. — 5) wegnehmen, beraumen, entfernen, verscheuchen, zu Nichte machen: प्राणान् R. 3, 35, 61. 4, 15, 22. SPR. (II) 1923. PĀNĀT. 263, 10. जीवितम् KATHAS. 48, 58. रविनिर्णशात्मः SPR. (II) 6189. Sās. D. 1. शलभो दीपार्चिः SPR. (II) 1167. निरपापहृतेनातः R. 2, 47, 4, 5, 13, 33. BHĀG. P. 6, 18, 60. स्मर्बाणोधपातपहृतेन (अपहृत gedr.) KATHAS. 84, 8. कलिनाप-हृतज्ञानः MBH. 3, 2357. BHĀG. P. 4, 7, 30. 8, 12, 25. कीर्तिम् RAGH. 11, 74. SPR. (II) 544. स्मृतिम् MĀRK. P. 31, 45. तेजः BHĀG. P. 4, 15, 5. प्रिया मे दत्ता वाङ्मा पुनर्मापहृता DAÇAK. 73, 19. गतिम् R. 5, 56, 53. RÁGA-TAR. 5, 331. संत्रस्तानामपाहृति सम्ब्रम् BHĀTT. 15, 64. एनस्वते । अपहृदेन: AIT. Br. 5, 30. विषमलत्तमीम् VARĀH. Br. S. 81, 27. परितापं ज्ञातः Z. d. d. m. G. 27, 28. अमम् vereiteln, unnütz machen KATHAS. 49, 148. — 6) zurücknehmen: देष्ये प्रतिश्रुतं चैव द्वाता नापहृतेनुनः JĀGN. 2, 176. — 7) abziehen, subtrahieren VARĀH. Br. S. 8, 3. भागम् so v. a. भागं कूरु dividieren UTPALA zu 7, 3. 8, 4. — अपहृते SUÇA. 1, 15, 9 fehlerhaft für उपहृ-रेत् अपहृत्य KATHAS. 49, 28 für अपहृत्य. Vgl. अपहृता fgg., अपहृत्याम्. — caus. partic. अपहृतिरेति geraubt R. 1, 42, 2 (41, 28 GORB.). RAGH. 3, 50.

— व्यति 1) abreissen, ablösen, abhauen: शिरश्वेता MBH. 2, 1584. — 2) beraumen, zu Nichte machen: तेजः प्रूराणाम् RÁGA-TAR. 4, 705. — Vgl. — व्यता.

— अभि, °कूरै °कूर P. 8, 2, 92, VĀRT. 4. Schol. 1) überreichen, darbieten, darbringen: अशनम् CAT. Br. 1, 6, 2, 12. 3, 2, 2, 25. 5, 5, 1, 6. 10, 2, 5, 13. 14, 8, 4, 1. वृष्टि LÁT. 3, 10, 6. लड़ा: KAU. 80. MBH. 2, 529. — 2) abreissen, ablösen, abhauen: शिरः MBH. 3, 14610. — 3) प्रपद्यभिहृत-तरेण पादेन mit etwas angezogenem (nicht weit ausgreifendem) Fusse AIT. Br. 1, 1, 23. — Vgl. अभिकूरा, अभिकूरा. — caus. 1) hinbringen lassen: कुम्भं स्वदृतेन HAIV. 6434. — 2) auftragen, vorsetzen (Speisen) MBH. 4, 2364. — 3) sich anlegen: einen Panzer MBH. 4, 1011. fgg. —